

YELLOWSTONE

Yellowstone este cel mai mare parc national din lume. Infiintat in 1872, printr-o lege a Congresului american, parcul a fost denumit Yellowstone, dupa felul cum denumeau indienii din tribul Minnetaree apa care strabate tinutul: “mi tsi a-da-zi” – ceea ce inseamna “raul care izvoraste din piatra galbena”.

Asezat in inima Muntilor Stancosi, parcul ocupa o suprafata de aproape 5.470 kmp, de-a lungul si de-a latul careia sunt asezate sosele (592 km) si poteci marcate (1.920 km). Yellowstone se desfasoara pe teritoriul a trei state: Wyoming (cea mai mare parte, aproximativ 90% din suprafata parcului), sud-vestul statului Montana si sud-estul statului Idaho. In parc se poate intra prin cele cinci intrari: Gardiner (in nord), Yellowstone West (in vest), Jackson (in sud), Cooly (in est) si Cooke City (in nord-est), si este traversat de paralela de 45 latitudine nordica.

DESCOPERIREA REGIUNII

Primele marturii istorice ale existentei vietii omenesti in aceasta arie dateaza de aproximativ 12.000 de ani, si se pun pe seama urmelor lasate de triburile nomade. La venirea europenilor, indienii Bannocks erau cei care stapaneau aceste tinuturi.

In timpul iernii dintre 1806-1807, John Colter a parasit expeditia americanilor Lewis si Clark (primii americani care au pasit in regiunea Yellowstone) si a inceput sa exploreze, singur, zona. Colter si-a petrecut trei ani in salbaticia regiunii, intorcandu-se, in cele din urma, in St.Louis si povestind despre frumusetile si minunile vazute in Yellowstone. Din pacate, povestirile sale au fost considerate de catre concetatenii lui ca fiind halucinatiile unui om nebun.

Expeditia, care a consacrat definitiv importanta regiunii, a fost cea organizata de exploratorii Washburn, Langford si Doane, din 1870, in timpul careia au fost descoperite cascadele raului Yellowstone, vulcanii noroiosi, Lacul Yellowstone si gheizerul Marea Fantana. In urma expeditiei au fost intocmite rapoarte, si publicate articole in legatura cu fenomenele deosebite care apar in zona. Astfel, doi ani mai tarziu, regiunea a fost declarata parc national, iar unul dintre membrii expeditiei, Nathaniel Langford, a devenit primul administrator al parcului.

ISTORIA GEOLOGICA

Din punct de vedere geologic, Yellowstone a traversat trei perioade vulcanice active, care au inceput in urma cu 2,1 milioane de ani, si care au generat un platou vulcanic aflat la aproximativ 1.950-2.550 m altitudine deasupra nivelului marii (cea mai mare altitudine se inregistreaza in varful Vulturului (3.419 m). Cea mai importanta caracteristica a parcului este data de fenomenele geotermale: gheizerele, izvoarele termale, vulcanii noroiosi si mofetele.

Privirile calatorului sunt atrase de patru mari puncte de interes turistic: Marele Canion al raului Yellowstone, Izvoarele termale ale mamutilor (Mammoth Hot Springs), gheizerele si Lacul Yellowstone.

MARELE CANION

Grand Canion of the Yellowstone – Marele Canion al raului Yellowstone – are o lungime de 32 de km, o adancime de 240-360 m, latime 450-1200m, o varsta de

aproximativ 10 000 de ani (la sfarsitul ultimei ere glaciare). Este sapat in roci vulcanice – riolite. In drumul sau, prin partea central-estica a parcului, pe o directie generala de curgerea SE-NV, raul strabate regiunea la o altitudine de circa 2 400 m, sapand doua cascade, numite: Upper Falls cu o cadere a apei de 33 metri, si Lower Falls, avand o cadere a apei de 93m. In fata cascadei Lower Falls, Nathaniel Langford isi nota in 1870: “... abia acum realizez cat sunt de neinsemnat si lipsit de aparare in fata puternicei naturi”.

IZVOARELE TERMALE, GHEIZERELE SI LACUL YELLOWSTONE

IZVOARELE TERMALE ale mamutilor delimiteaza o regiune a parcului in care nu apar gheizerele, din cauza ca apa nu are temperatura necesara generarii unui asemenea fenomen. Avand totusi o temperatura de 167 grade Fahrenheit, 78 grade Celsius apa reuseste sa creeze o serie de terase in travertin, ce uimesc vizitatorul prin culoare si maretie.

GHEIZERELE reprezinta fenomenul prin care Yellowstone este recunoscut in intreaga lume, gratie spectaculozitatii lor. Ele se regasesc in principalele bazine ale parcului: Norris, Lower, Midway, Upper, West Thumb, Heart Lake si Shoshone. Chiar daca cel mai cunoscut este Old Faithful, celelalte uimesc prin forme, sunete si coloristica.

LACUL YELLOWSTONE, situat intr-o caldera vulcanica si aflat la o altitudine de 2.315 m fata de nivelul marii, are o lungime a tarmului de 176 km. Malurile si imprejurimile sale reprezinta mediul de viata al unor specii rare de pasari: soimi, vulturi plesuvi, pelicani albi, cormorani. De altfel, pe mal se intalnesc adeseori si ursi grizzly si elani.

FAUNA PARCULUI

Yellowstone este habitatul ideal al bizonilor si al elanilor, dar si al ursilor grizzly, coiotilor si lupilor. In ciuda civilizatiei, care a patruns pana in inima parcului, turistii sunt permanent avertizati ca nu au voie sa se apropie de animalele salbatice care le ies in cale, sunt sfatuiti sa nu la graneasca si sa pastreze distanta. Toate aceste avertismente se cer pentru a preveni accidentele dar si pentru a proteja animalele de interventia omului.

Acest rai al naturii a suferit in 1988 o grea pierdere, cand, din cauza unui incendiu ce a durat aproximativ trei saptamani, aproape 700.000 de acri de teren au fost devastati. Rezultatul a fost ingrozitor: mii de copaci arsi, animale salbatice moarte precum si cateva vietii omenesti pierdute, ale pompierilor care

s-au luptat cu flacarile. In urma acestui dezastru, oamenii de stiinta si administratorii parcului au decis sa nu intervina in ciclul naturii, prin curatarea zonei de cadavre si replantarea de puieti, ci sa lase natura sa-si urmeze propria-i reteta de restabilire a normalului.

Chiar si asa, azi, la 12 ani dupa incendiu, vizitatorul mai intalneste inca, siluetele carbonizate ale copacilor arsi. Parcul Yellowstone ramane o creatie impresionanta a naturii, care indeamna, an de an, turistii, sa-i deschida una dintre cele cinci porti.